

สะตอ

ชื่อพื้นเมือง	กะตอ (ภาคกลาง, ภาคใต้) ปะตอ บัดเต้า (ภาคใต้ – ยะลา, บัตตานี) ปาไต (ภาคใต้ – สะตูล)
ชื่อวิทยาศาสตร์	<i>Parkia speciosa</i> Hassk.
ชื่อวงศ์	LEGUMINOSAE
ชื่อสามัญ	-
การกระจายพันธุ์	พบในป่าดงดิบแถบภาคใต้ แถบจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด
การขยายพันธุ์	เพาะเมล็ด การปักชำ การติดตา
ลักษณะ	<p>ต้น เป็นไม้ผลัดใบระยะสั้น เป็นต้นไม้อายุกลางถึงขนาดใหญ่ สูงถึง 35 เมตร เปลือกต้นสีน้ำตาลอมแดงโคนต้นมีพูพอนเล็กน้อย</p> <p>ใบ ใบประกอบแบบขนนกสองชั้น 30 – 60 ซม. ก้านใบชั้นที่ 1 มี 14 – 20 คู่ และก้านใบย่อยที่ตรงกันข้าม 30 – 40 คู่ ใบย่อยรูปของขอบขนานแคบ ขนาด 1.2 – 1.7 * 0.3 – 0.4 ซม. ปลายทั้งสองแหลม เส้นใบกลางเฉียงเล็กน้อย</p> <p>ดอก สีขาวอมครีม ออกเป็นช่อกลุ่ม กลมมนก้านยาวห้อยลง ช่อรวมยาว 30 – 40 ซม. แต่ละช่อกลม มีดอก 3 แบบ ดอกเป็นหมัน</p> <p>ผล ผลยาว 30 – 40 ซม. เป็นฝักตรงอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ห้อยลงบนฐานรองดอกที่พวงออก เริ่มสีเขียวเมื่อสุกสีดำเป็นมัน</p> <p>เมล็ด เมล็ดเรียงเป็นแถวตามความยาวของฝัก เห็นเมล็ดชัดเจนจากภายนอก</p>
นิเวศวิทยา	ขึ้นได้ดีในที่ที่มีความชื้นสูง ดินอุดมสมบูรณ์ พบในป่าดงดิบแถบภาคใต้ แถบจังหวัดจันทบุรี ระยอง และตราด
ประโยชน์	ทางอาหาร ยอดอ่อน รับประทานเป็นผักสดกับน้ำพริกและแกงรสจัด เมล็ดรับประทานสดหรือต้มให้สุกแกงส้มกับน้ำพริก อาหารสด ให้นำมาผัดเผ็ดกับกุ้ง ผัดเปรี้ยวหวาน แกงกะทิ ทางยา เมล็ดรสจืดมัน เป็นยาขับประจำเดือน

